

[Energiministeren]

faktisk sådan, at i al den tid, hvor en konkret ansøgning om en ny kraftværksblok i Elsamområdet, mere præcist i Skærbæk, har været til behandling i Energistyrelsen, har styrelsen anmodet om, at gasalternativet også blev overvejet. Men det har ikke ført til noget konkret. Der har også været overvejelser her i det østlige område, i Elkraftområdet, om at få gassen ind i elproduktionen. Heller ikke det har ført til noget.

Jeg har ment, at det var i overensstemmelse med den linje, der har været lagt dels i regeringens redegørelse om Brundtlandrapporten, dels i min redegørelse om energipolitikken, at afprøve muligheden for at få naturgassen stærkere placeret også i elproduktionen. Det er naturligtvis, fordi jeg mener, det ville være fornuftigt, om man kunne tage naturgassen ind. Der er nogle beregninger, der skal gennemføres af fysisk og økonomisk art, og det er det, jeg har opfordret elselskaberne til at gå i gang med sammen med DONG og Energistyrelsen. Det arbejde skal føres til ende, før vi drager konklusioner, men det er uomtvisteligt, at brug af gas er langt, langt mere miljøvenlig end brug af kul.

Det er også uomtvisteligt, at vi både i anlægs- og driftsfasen får meget lavere omkostninger. Der skal ikke ved siden af et gasanlæg bygges et stort kemisk rensningsanlæg, der koster lige så meget som kulanlægget. Der er også tale om, at man selv efter disse besparelser på anlægs- og driftssiden får mere fleksible placeringsmuligheder. Kuldrift er på kraftværkssiden mest velegnet til stordrift. Kan man benytte gassen, kan man meget mere fleksibelt tage stilling til, hvor det varmemarked er, som helst skal være til rådighed, når man bygger et nyt kraftværk. Men jeg vil gerne understrege, at der er sat et udrednings- og undersøgelsesarbejde i gang, og der træffes ikke beslutninger, før dette arbejde er afsluttet.

Et andet emne, der har været inde i debatten, er begrebet russergassen. Det gav nogle associationer til min tidligste barndom på landet. Der var der noget, der hed russerheste. De var meget anvendelige og var meget nyttige. De blev importeret her til landet og var i øvrigt vistnok meget billige. Det var vist årsagen til, at der kom så mange af dem. De var i alt fald meget anvendelige.

Uden sammenligning i øvrigt vil jeg sige, at det er interessant, at det er hr. Riishøj, der stærkest forfægter det liberale synspunkt, og at det

er fra den anden side af salen, at advarselsskiltet hæves og krav stilles om, at vi skal opføre os supernationalt. Jeg kan kun gentage, hvad andre har sagt, nemlig at vi har givet DONG i opdrag på kommercielle vilkår at skaffe Danmark den gas, der er brug for. At der så i en sag også har været mulighed eller grundlag for samhandel, kan jo ske, når man arbejder kommercielt.

Der er masser af steder i verden, hvor Danmark er blevet hjulpet igennem, fordi man har stået skulder ved skulder. Det synes jeg udmærket man kan forsvare, uanset at den ene part er privat og den anden statslig. Jeg kunne næsten fristes til at rejse det spørgsmål, om man mener, at vi skal give afkald på Danmarks store eksport af fetaost – uden nu at nævne modtageren – hvis det viser sig at være væsentligt, at andre elementer kan indgå i en sådan handel. Jeg tror, man skal affinde sig med, at sådan er verden skruet sammen, og at det ikke nødvendigvis er til skade for Danmark.

Min tid er ved at være udløbet, men jeg vil til sidst sige, at der i de øvrige indlæg, især i hr. Svend Erik Hovmands, har været nogle betragtninger om den førte energipolitik, som jeg er meget enig i. Især hr. Svend Erik Hovmand har hævdet, at vi burde fortsætte støtten til de vedvarende energikilder. Jeg er 100 pct. enig og deler også det synspunkt, at vi altid skal have økonomien med i billedet, når vi tilrettelægger vor energipolitik. Jeg er overbevist om, at Danmark ligesom andre industrialiserede lande er i stand til at gennemføre en meget kraftig opbremsning af vort energiforbrug, i hvert fald af den miljøbelastning, der kommer fra energiforbruget, uden at vi behøver at give afkald på økonomisk vækst. En af de meget vigtige ting, der fremhæves i Brundtlandredegørelsen, er, at de tiltag, vi er i gang med og andre skal i gang med, kan gennemføres og virkeliggøres, selv når vi stiler efter at have en fortsat økonomisk vækst. Jeg tror oven i købet, der kan være fin sammenhæng mellem de to ting, fordi økonomisk vækst netop giver os fordele, også i forhold til at kunne fortsætte en aktiv politik over for udviklingslandene. Her er det vigtigt, som det også har været nævnt i dag, at vi har ressourcer og fortsat vækst.

Så jeg er overbevist om, at den energipolitik, vi skal føre, må ligge i naturlig forlængelse af den, vi har ført, men vi bliver nødt til at erkende, at vi ikke kun kan tillade os at tænke på